

МАРКО ГАНЧЕВ
ПРИПОЗНАЛА СЕ МЕЦАНА

chitanka.info

Носеше в ръка Илия
с мед намазана филия,
а под мишницата сгушено
мечето си плюшено.
Но след малко, чука-пука,
някой тежко зацапука:
мечка стара и кафява
от гората се задава.
На полянката се спира,
дълго в мечето сезира.

— Ей, момче — на Илко рече, —
що си взело мойто мече?

— **Бабо Мецо, не видя ли,
то е мече от парцали?**

— Я недей се подиграва:
има козина кафява!

— **Има, Мецо, но на уж:
космите му са от плюш!**

— Баба Меца не греша:
има същите уши.

Пускай го, че вече тръпна
за урок да му ги дръпна.

— **Бабо Мецо, и ушите
от парцали са ушити.**

— Я, лъжецо, замълчи:
има същите очи!

— **Гледай ти какво било:
ами те са от стъкло.**

Пак не вярва пуста Меца.

— Я подай му от медаца!

Илко от меда му дава,
мечето дори не шава.

Чак тогава, чак тогава

*Баба Меца си признава:
— Вече вярвам ти, човече,
туй не е същинско мече,
щом в меда не пъха лапа
лакомо да се налапа...*

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.